

РЕШЕНИЕ

№ 1427

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7743** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.284-285 от ЗИНЗС, по реда на чл.203 – 207 АПК.

Производството е образувано по искова молба на Е. С. А., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода” в ЗОЗТ „К.“ към Затвора С. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” с искане за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 5000 лв. и на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лв., претърпени в периода от 06.07.2022 г. до 22.08.2022 г., ведно със законната лихва и сторените по делото разноси.

В исковата молба се твърди, че на 06.07.2022 г. ищецът бил нападат от съкилийника си Й. Г. М. с удари в областта на главата, лицето, челото и краката, като проявил спрямо него необяснима агресия. От нанесения побой ищецът претърпял фрактура на малкия пръст на лявата ръка. Нормалната функция на ръката можело да се възстанови единствено чрез оперативна намеса. Операцията била извършена на 28.07.2022 г. в УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД при стойност: 950 лв. за избор на екип и 1000 лв. – титаниев имплант. На 21.07.2022 г. поискал от министъра на правосъдието да бъде компенсиран за понесените щети, но получил отговор от ГДИН, че не разполага с механизми за компенсация. Ищецът поддържа, че за исковия период претърпял болки и страдания, безсънни нощи и сънуване на кошмари, които неимуществени вреди, както и тези от нанесената му средна телесна повреда, оценява на 50 000 лв. Твърди, че тези вреди са в причинна връзка с бездействия на ГДИН, тъй като бил настанен в

килия с агресивни и проблемни лица, без да се вземе предвид, че самият той многократно е награждаван.

С молба от 16.09.2022 г. ищецът уточнява размера на претендираните имуществени вреди от 5000 лв., както следва: 950 лв. за избор на екип, 1000 лв. – титаниев имплант, 2 x 273.78 лв. (общо 547.56 лв.) – разходи за автобусни билети, закупени от майка му К. М. за пътуване от и до С., 300 лв. за лекарства и 2306 лв., които майката К. М. му изпратила за закупуване на млечно-кисели продукти от лавката, тъй като между 4 и 6 месеца бил необходим засилен прием на млечни продукти за калциране и възстановяване на пръста.

Ответникът Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ оспорва исковата молба в писмен отговор на ИМ от 14.11.2022 г. и поддържа липса на неизпълнение на задължения от страна на затворническата администрация. Сочи, че се касае за сбиване в спалното помещение между л.св., за което ищецът не е подал оплакване за упражнено насилие до администрацията на ЗОЗТ „К.“. Относно претърпените медицински интервенции счита, че ищецът има достъп до безплатно медицинско обслужване като здравноосигурено лице по чл.128, ал.2 от ЗИНЗС. Ищецът получил своевременна медицинска помощ чрез медицински специалист при Затвора [населено място]. Допълнително поисканите и заплатени медицински услуги следвало да останат за сметка на лицето. Претендира за отхвърляне на исковете и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участвалият в производството по делото прокурор – представител на СГП счита исковата претенция за неоснователна и недоказана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в исковата молба доводи, изразеното становище на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото гласни и писмени доказателства, намира от фактическа страна следното:

Не е спорно, че ищецът Е. С. А., ЕГН [ЕГН], изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „К.“ към Затвора С.. На 11.08.2017 г. е разпределен в 4-та група, 5-то спално помещение за непущачи, където е пребивавал и към датата на инцидента на 06.07.2022 г.

При извършена от ответника проверка е установено, че на 06.07.2022 г. л.св. Й. Г. М. започнал словесен спор с Е. С. А., след което го нападнал с активни физически действия, ритници и юмруци. На А. е извършен медицински преглед, след което е изпратен във външно лечебно заведение за рентгенография, от която се констатира, че е със счупен 5-ти пръст на лявата ръка. Действията на л.св. А. са били в посока самоотбрана.

На основание чл.104, ал.2 и чл.101, т.7 от ЗИНЗС на л.св. Й. Г. М. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 10 дни“ със Заповед № 372/15.07.2022 г. на началника на Затвора [населено място].

На 06.07.2022 г. л.св. А. е конвоиран до медицински кабинет на ЗОЗТ „К.“ за преглед, изготвен е ФТУ. На 08.07.2022 г. л.св. А. е изведен в УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД за гипсова имобилизация. На 18.07.2022 г. л.св. А. повторно е изведен в УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД, където е прегледан и е изготвен план за лечение. На 28.07.2022 г. л.св. А. претърпял оперативна интервенция. Изписан на 30.07.2022 г. с диагноза „Фрактура Р1Д5“. След инцидента няма подадена молба от А. за преместване в друго спално помещение на територията на 4-та група (л.58).

Установява се от Формуляр за регистриране на травматични увреждания на л.св.

(ФТУ), издаден на Е. С. А., че на 06.07.2022 г., му е нанесен побой от друг лишен от свобода с удари в главата, крайниците и тялото с твърд предмет, юмруци и ритници. Документирани са силни болки в малкия пръст на лявата ръка, охлузване с кръвонасядане над лявата вежда 3/3 см и над лявото слепоочие 4/4 см, оток и кървене от долна устна вляво, охлузване 2.5 см странично по средата на дясна подбедрица, охлузване по средата на лява подбедрица 2 см и вероятна фрактура на малкия пръст на лява ръка.

Според ФТУ, издаден на Й. Г. М. на 06.07.2022 г., при същия е констатирано „зачервяване и охлузване в основата на врата 6/8 см, болезненост в областта на носа без данни за фрактура“.

Установява се от Епикриза ИЗ 26175/2022 от Клиника по хирургия на ръката към УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД, че в периода 27.07.2022 г. – 30.07.2022 г. ищецът Е. С. А. е бил на болнично лечение по повод сбиване с друг затворник на 08.07.2022 г. На датата на сбиването в Пирогов била поставена гипсова имобилизация. Болният постъпил за консултация и планирано оперативно лечение по повод патологична фрактура на проксимална фаланга на пети пръст на лява ръка. При постъпването се оплаквал от болки и невъзможност за движение. При оперативния достъп е установено окръглено образувание в областта на фрактурата, запълнено с кашеобразна материя. При извършения кюретаж на образуванието, полученият дефект е запълнен с кортико-спонгиозен костен присадък от туберкулама на Л. на радиуса на същата ръка, остеопластика и фиксиране на фрагмента с плака и заключващи винтове. Ищецът е представил фактура № [ЕГН]/19.07.2022 г., издадена от „Ви Енд Ди Сървисис“ ООД с предмет: система за метакарпални кости, включваща титаниева плака и титаниеви винтове – комплект, на стойност 1000 лв.с ДДС, с получател Е. С. А..

Представен е автобусен билет за пътуване по маршрут С. – С. на стойност 139.98 евро (273.78 лв.) на 27.07.2022 г. на името на К. М.. Относно родствената връзка (която не се оспорва от ответника) е представено удостоверение от СГС по НОХД № 3004/2014 г., според което К. Б. М., ЕГН [ЕГН] и майка на подсъдимия Е. С. А., ЕГН [ЕГН], както и удостоверение за раждане № 60/30.01.1993 г. на [община], област П..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Разпоредбите на чл.284-286 от ЗИНЗС, вр. чл.3 от с.з., уреждат защита на осъдените и задържаните под стража лица срещу поставянето им в неблагоприятни условия, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Съдът приема, че твърденията в исковата молба попадат в хипотезата бездействия на органи и служители на пенитенциарната администрацията, които определят предмета на исковата претенция, респ. на доказване.

За да попадне задържането специално под чл. 3 от Конвенцията, страданието и унижението трябва да надхвърлят неизбежния елемент на страдание и унижение, свързани със самото лишаване от свобода. В този случай властите трябва да гарантират, че едно лице е задържано при условия, съвместими с уважението към човешкото достойнство, че начинът и методът на изпълнение на наказанието

лишаване от свобода или друг вид мярка за задържане не подлага човека на стрес или трудности с интензитет, надвишаващ неизбежната степен на страдание, присъща на задържането, и че предвид практическите изисквания на лишаването от свобода, здравето и благосъстоянието на този човек са гарантирани в достатъчна степен.

За да бъде приета основателност на иска за вреди с правно основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва кумулативно да бъдат доказани: 1. акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от закона; 2. настъпила, в резултат на нарушението имуществена/неимуществена вреда в правната сфера на ищеца, която се предполага до доказване на противното по силата на въведената с разпоредбата на чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС оборима презумпция и 3. пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и нарушението (в този смисъл е Решение № 15247 от 12.11.2019 г. по адм. д. № 813/2019 г., III отд. на ВАС).

Наказанието лишаване от свобода се изпълнява чрез настаняване на осъдените в определени места за лишаване от свобода и подлагането им на поправително въздействие (чл.40, ал.1 от ЗИНЗС). В затворите, поправителните домове и затворническите общежития поправителното въздействие се осъществява диференцирано по отношение на настанените в тях отделни категории осъдени (чл.41, ал.3 от ЗИНЗС). Преди изтичането на срока за престой в приемното отделение за всеки новопостъпил се изготвя оценка на риска от рецидив и от вреди, относно личностните особености, здравословното състояние и работоспособност и препоръки за бъдещата групова или индивидуална работа. Оценката се изготвя от съответния социален работник, лекаря на затвора и психолога (чл.55, ал.2 от ЗИНЗС). Първоначалният режим за изтърпяване на наказанието се определя от съда (чл.57, ал.1 от ЗИНЗС). Съдът определя типа на затворническото заведение, в което осъденият трябва да се настани първоначално за изтърпяване на наложеното му наказание (чл.33, ал.1 от ППЗИНЗС). Осъдените се разпределят в местата за лишаване от свобода по ред, определен от главния директор на ГДИН (чл.58, ал.1 от ЗИНЗС). Преместването на лишени от свобода от един затвор в друг се извършва със заповед на главния директор на ГДИН по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода (чл.62, ал.1, т.4 от ЗИНЗС). След престоя в приемното отделение лишените от свобода се разпределят по затворнически общежития, групи и работни обекти от комисия, ръководена от началника на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие, в зависимост от определения от съда тип на затворническото заведение, правната и личностната им характеристика и обектите, на които работят (чл.35, ал.1 ППЗИНЗС).

Настаняването на лишените от свобода в спални помещения се извършва от съответния инспектор по социални дейности и възпитателна работа въз основа на капацитетните възможности на отделните помещения в групата, изискванията на режима и сигурността, личностната характеристика на лишения от свобода, възможността да оказва или да се поддава на отрицателно влияние, психологическата съвместимост с другите лишени от свобода, здравословното състояние и естеството на възложената работа (чл.27, ал.1 от ППЗИНЗС). Преместването на лишени от свобода в друго спално помещение се извършва с разпореждане на инспектора по социални

дейности и възпитателна работа при възникване на нови обстоятелства или промяна на изискванията по чл. 27, ал. 1 и 2 (чл.27а, ал.1 от ППЗИНЗС). Преместването на лишените от свобода от една група в друга става по нареждане на началника на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или други лишени от свобода или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода (чл.46, т.3 от ППЗИНЗС).

Не е спорно по делото, че ищецът не е подал искане за преместване в друго спално помещение преди или във връзка с конфликта от 06.07.2022 г. Съобразно поясненията му в о.с.з. на 07.12.2022 г. това е така, тъй като е бил настанен в единствената килия за непущачи. Установява се от докладна записка рег. № 14235/20.12.2022 г. (л.175 и сл.), че в периода 06.07.2022 г. – 22.08.2022 г. л.св. Е. С. А. и л.св. Й. Г. М. са били настанени в едно спално помещение само на 06.07.2022 г.

Видно от Заповед № 372/15.07.2022 г. на началника на Затвора С. относно наложено на л.св. Й. Г. М. дисциплинарно наказание и докладна записка рег. № 1078/12.07.2022 г. на С. Ж. –инсп. ИСДВР: на 06.07.2022 г., след извеждане на л.св. от 4-та група при ЗОЗТ „К.“, е установено нарушение на реда в пенитенциарното заведение, като са чути викове и крясъци от 5-то спално помещение на 4-та група. При извършена веднага проверка от постоянния надзирател е констатирана физическа саморазправа между л.св. Й. Г. М. и л.св. Е. С. А.. По разпореждане на Д. л.св. Й. Г. М. е изведен от спалното помещение и настанен в помещение за специфични нужди. На 08.07.2022 г. л.св. Й. Г. М. е разпределен от 4-та в 7-ма група (л.183), а на 02.08.2022 г. е преведен в Затвора С. (л.58).

Установява се от докладна записка рег. № 1078/12.07.2022 г. на С. Ж. – инсп. ИСДВР (л.60 и л.182 и сл.), че л.св. Й. Г. М. е наказван многократно, последно със Заповед № 37/22.01.2021 г. и Заповед № 15/28.01.2021 г. – за физическа саморазправа между лишени от свобода. Докато за случая от 06.07.2022 г. л.св. Е. С. А. не следвало да бъде наказван дисциплинарно, тъй като е установено, че същият предимно се е защитавал.

Според докладна записка на мл.инсп. П. Г. П. – надзирател (л.67) и докладна записка ДЗ № 722/06.07.2022 г. на инсп. Д. Г. А. – главен надзирател в ЗОЗТ „К.“, на 06.07.2022 г., в 08:07 часа, мл.инсп. П. дочул викове и крясъци от 5-то спално помещение. При явяването му на място установил спречкване и физическа саморазправа между л.св. Й. Г. М. и л.св. Е. С. А., при което М. бил видимо превъзбуден. При явяването на постоянния служител М. преустановил физическата саморазправа.

Според снети от л.св. Е. С. А. писмени обяснения от 06.07.2022 г. (л.87), на същата дата, около 08:00 часа л.св. Й. Г. М. дошъл при леглото му и започнал да го обижда, псува и заплашва, че А. не разговаря с него и защо влизат хора в килията. А. му обяснил, че кметът и О.-то на 4-та група са провели многократни разговори с него и претенциите му. М. изведнъж „откачил“, съборил го от леглото на земята и започнал с ритници и тупаници да го налага в областта на лицето, лявата ръка и главата. След това НОС се намесил и прекратил агресията.

Съгласно снети от л.св. С. А. К. писмени обяснения от 06.07.2022 г. (л.88), на същата дата, около 08:00 часа Й. М. станал агресивен и започнал да вика. Според документа: „отговорникът А. казал, че е блъскан, ритан и удрян. От много време казва за проблемите. А. е жертвата. Така не се живее“. По време на инцидента К. бил в банята,

за тоалет.

Според снети от л.св. В. Ц. В. писмени обяснения от 06.07.2022 г. (л.90), на същата дата, около 08:00 часа, А. нападнал Й., хванал го за блузата и започнал да го дърпа. В. се опитал да ги разтърве, а след това дошли старшините.

Съгласно писмени обяснения на от Й. Г. М. от 06.07.2022 г. (л.89-91), на същата дата, около 08:20 часа, отправил забележка към А., като отговорник на спалното помещение, че постоянно се употребяват наркотични вещества, като го подканил да си влезе във функцията и да оправи реда. А. го предизвикал с реплики и „му скочил на бой“, при което М. се защитил, а надзирателите ги разделили светкавично. Според документа, М. „многократно е сигнализирал, вербално и писмено, че ще ескалира напрежението и това се случило днес“.

Съгласно писмени обяснения на л.св. Й. Г. М. от 07.07.2022 г. (л.204-205), л.св. М. „многократно е пускал сигнали и жалби за нередности в спалното помещение. Той (А.) признава и не казва на охранителния надзор какво се случва в килията. Г-н началник, постоянно ни провокира и устно съм сигнализирал на охранителния надзор. Моля, г-н началник, да вземете под внимание, че той ми е посягал и аз се защитих и отвърнах. Като отговорник на килията си затваряме очите системно се пуши и смърка амфети“.

По реда на чл.284, ал.3 ЗИНЗС ответника е представил заповеди за наложени на л.св. Й. Г. М. дисциплинарни наказания (л.209-224). В тях са констатирани следните нарушения на дисциплината: често нарушение на графика на групата за посещение в медицински център; отправяне на заплахи за саморазправа с медицинското лице, като тези заплахи зачестили през последните седмици; побой и тормоз над л.св. А. К.; отправени заплахи към л.св. Б., ескалация в спалното помещение, при което М. е преместен в друго спално помещение, където също е получена жалба от друг л.св. К. К. Ц.; притежание на мобилен телефон и СИМ карта на М.; грубо държание към В. Ч. – ръководител на строителна бригада; арогантно държание и отправяне на заплахи към л.св., което наложило преместването му от спално помещение № 15 в спално помещение № 18 на втора група; употреба на алкохол и конфликт с л.св. С. М.; закъснение за работа.

От своя страна л.св. Е. С. А. е награждаван многократно (л.156-173) за съвестно отношение към работния процес, изпълнение на плана на присъдата, дисциплинираност и отговорно изпълнение на трудовите задължения, изпълнение на поставените задачи по чл.80 от ЗИНЗС, отговорно отношение към учебния процес и др.

Въз основа на изложеното съдът приема, че л.св. Й. Г. М. има подчертано и трайно агресивно поведение, за което многократно е наказван дисциплинарно и преместван в друго спално помещение и група. Съдът приема за ирелевантно посоченото в докладна записка рег. № 14235/20.12.2022 г. (л.175 и сл.), че в периода 06.07.2022 г. – 22.08.2022 г. л.св. Е. С. А. и л.св. Й. Г. М. са били настанени в едно спално помещение само на 06.07.2022 г. По делото безспорно се установява, че след процесния конфликт на 06.07.2022 г. л.св. М. е преместен в друго спално помещение, група и в Затвора С.. Т.е. релевантен е периодът преди 06.07.2022 г., за който в докладната записка не се съдържат данни.

Съвкупната преценка на писмените обяснения на лишените от свобода

относно инцидента от 06.07.2022 г. навежда съда на извод, че л.св. Й. Г. М. е настанен в 5-то спално помещение значителен период преди този конфликт. Основание за този извод е, че в обясненията на л.св. С. А. К. и на л.св. Й. Г. М. от 07.07.2022 г. е посочено, че съществува конфликт в спалното помещение, който е ескалирал на 06.07.2022 г. Въпреки многократното посочване от л.св. А. и л.св. М., че са сигнализирали, вкл. писмено, началника, заместник началника и НОС за нередности и конфликти, писмени доказателства за това не са представени по делото.

Конфликтът с лишени от свобода е основание по чл.62, ал.1, т. 4 от ЗИНЗС и чл.46, т.3 от ППЗИНЗС за преместване на л.св. в друг затвор или от една група в друга. Принципно физическо или психическо насилие, включително за решаване на възникнали конфликти между л.св., е забранено (чл.97, т.4 от ЗИНЗС). Въз основа на всички дадени от л.св. писмени обяснения по случая от 06.07.2022 г. съдът приема, че първоначално между л.св. А. и л.св. М. е имало словесни пререкания. Това се потвърждава от ищеца, който в писмените си обяснения от 06.07.2022 г. сочи: „аз му обясних, че кметът и О.-то на 4-та група са провели многократни разговори с него и претенциите му“. Налице е противоречие между тези писмени обяснения и поясненията на А., дадени в о.с.з. на 07.12.2022 г., според които не е разговарял с М. от месец – месец и половина, тъй като той постоянно влизал в пререкания и конфликти. Очевидно, словесният контакт прераснал в агресивно поведение от страна на М., който нанесъл побой на А.. Последното обстоятелство се установява безспорно от медицинските документи по случая, както и от Заповед № 372/15.07.2022 г. на началника на Затвора [населено място] относно наложено на М. дисциплинарно наказание, според която единствено той носи вина за случая, докато А. предимно се защитавал. Съдът възприема този извод на наказващия орган, а също и тезата на А., че не е предизвикал умишлено М., който от своя страна проявил необяснима агресия спрямо него. Спорът по делото обаче е, носи ли затворническата администрация отговорност за проявено бездействие на служители или административни органи при ГДИН, в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с които бездействия л.св. Е. С. А. е понесъл вреди, изразяващи се в уронване на човешкото му достойнство, пораждане на чувство на страх, незащитеност или малоценност. Съдът приема, че в конкретния случай са недоказани елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.284-285, вр. чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС. Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства не установява виновно нарушение на визираните релевантни норми на: чл.58, ал.1 и чл.62, ал.1, т.4 от ЗИНЗС, чл.35, ал.1, чл.27, ал.1, чл.27а, ал.1 и чл.46, т.3 от ППЗИНЗС.

Независимо, че са налице данни по делото за конфликтен характер и поведение на единия от участниците в инцидента от 06.07.2022 г., който се е проявил в период преди процесния случай, не са ангажирани доказателства, че и двамата от тях се използвали законовия ред, т.е. са подали искания за преместване в друга група или спално помещение. Това е законовият начин за реакция в подобна конфликтна ситуация, доколкото обратното поведение е забранено съгласно чл.97, т.4 от ЗИНЗС. Недоказана е и тезата на А., че е бил нападател съвсем непредизвикано и неочаквано от М., тъй като се установи, че

преди физическия е имало словесен сблъсък между тях. Предвид конфликтния характер на М. и продължителния опит на А., който е най-старши и отговорник на спалното помещение, същият е следвало да предприеме поведение, за което твърди, че предварително е бил посъветван, а именно – да не влиза в конфликтни ситуации с М., вкл. и като говори с него. Ищецът А. е бил наясно, че доброволно пребивава в единственото спално помещение за непушачи на 4-та група в ЗОЗТ „К.“. Настаняването в същото спално помещение на друг лишен от свобода с подчертано конфликтно поведение, не е субективно и умишлено дискриминационно отношение лично към А. от страна на затворническата администрация. Напротив, събраните по делото доказателства сочат, че същият л.св. многократно е наказван, вкл. е местен в други групи или спални помещения, т.е. от страна на ответната администрация са използвани законовите възможности за превъзпитание на л.св. М. и за намаляване на конфликтните ситуации чрез неговото преместване в други групи и други спални помещения.

Недоказана е и защитната версия на А., че въпреки, че е награждаван многократно (обстоятелство, което не се оспорва), ответникът умишлено и безпричинно го настанява с рецидивисти и проблемни лишени от свобода. По делото не се установи друг подобен случай като процесния или други проблемни л.св., с които ищецът да е настанен в общо помещение. В тази връзка съдът не кредитира показанията на св.Д. Д. П., които в тази им част са очеводно предварително съгласувани с ищеца, с когото свидетелят пребивава в обща килия. Единствено поради факта, че ищецът е награждаван многократно, както и, че не е имал конфликтно отношение с други лишени от свобода, не може да се приеме, че за конкретния инцидент от 06.07.2022 г. вина носят служители или компетентни административни органи на ответната администрация. Независимо от наличието на индиции в писмените показания на л.св. С. К. и л.св. Й. М. за зреещ конфликт, пенитенциарната администрация не може без конкретен повод да премества конфликтния лишен от свобода съобразно правомощията ѝ по чл.62, ал.1, т.4 от ЗИНЗС и чл.46, т.3 от ППЗИНЗС.

Не се доказват по делото нарушения от страна на органи или служители на ГДИН конкретно по повод на спорния инцидент от 06.07.2022 г. Компетентният служител – мл.инсп. П. веднага се отзовал на конфликта, с което предизвикал спиране на агресията от страна на М.. Не се твърди от страна на ищеца и се установява от събраните по делото писмени доказателства, че затворническата администрация е реагирала адекватно на инцидента, като е осигурила необходимото медицинско обслужване на пострадалия. Необходимостта от извършване на скъпоструващо лечение и допълнителни разходи за лекарства и млечни продукти, както и пътуването на майката на ищеца от С. до С., *не са в причинно-следствена връзка с твърдените бездействия на ответната администрация, каквито не се и установяват по делото.* Безспорно понесените от ищеца имуществени и неимуществени вреди не са в причинно-следствена връзка с действия или бездействия на служители на ГДИН.

По изложените съображения и поради липса на елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.284-285 ЗИНЗС исковете следва

да бъдат отхвърлени като неоснователни.

При този изход на спора на ответника не следва да се присъжда исканото юрисконсултско възнаграждение. Липсата на изрична уредба в ЗИНЗС, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска/исковете му, не е празнота в правото, която да се запълни по аналогия на закона чрез прилагането на чл. 78, ал. 3 или чл. 78, ал. 8 ГПК. Законодателят е разграничил възнаграждението за един адвокат от разноските по производството в чл. 143, ал. 1 АПК, както и в чл. 78, ал. 1 ГПК. Стриктното тълкуване на разпоредбите на чл.286, ал.2 и ал.3 ЗИНЗС води до извода, че законодателят прави разлика между разноски за производството и заплатено възнаграждение за един адвокат, респективно юрисконсултско възнаграждение. Последните, макар и да са разходи по делото, не са разноски по производството. В ЗИНЗС не е предвидено изрично възстановяването на разхода за ползваната от ответника адвокатска услуга по делото или заплащане на юрисконсултско възнаграждение в негова полза, което означава, че при отхвърляне на иск по ЗИНЗС, в тежест на ищеца остава заплатената от него държавна такса, като той дължи и заплащане на направените от съда разноски по производството във връзка с предприетите процесуални действия, но ищецът не дължи възстановяване на разхода на ответника за адвокатско възнаграждение, ако е бил защитаван от адвокат или заплащане на юрисконсултско възнаграждение при осъществено процесуално представителство от юрисконсулт поради липсата на специална законова уредба в ЗИНЗС, предвиждаща това.

По изложените съображения юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника не се присъжда.

Водим от горното и на основание чл. 285 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, **Административен Съд С. - град, I отделение, 69 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете, предявени от Е. С. А., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „К.“ към Затвора С. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 5000 лв. и на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лв., претърпени в периода от 06.07.2022 г. до 22.08.2022 г.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд София град.

СЪДИЯ: